

ἤθειλον νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὰς παραδόσεις τοῦ Σολλόγου.

« Αἱ παραδόσεις ἄρχονται κατὰ τὸ προσεχές φθινόπωρον, ὅφ' οὗ ἐγγραφῶσιν εἰς τὴν εταιρίαν τόσα μέλη, ὅσων ἡ συνδρομὴ ἐπαρκεῖ εἰς τὰς ἀναγκαίας δαπάνας· ἡ δὲ ἔναρξις αὐτῶν θέλει ἀγγελλῆθῃ δι' ἰδιαιτέρου προγράμματος.

« Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ γίνωσι μέλη τῆς εταιρίας ἀπογράφονται ἐν τῇ παρούσῃ ἀγγελίᾳ· τὴν δὲ συνδρομὴν αὐτῶν θέλουσι καταβάλλῃ ἐπὶ τῇ παραλαβῇ τοῦ ἀποσταλισμένου αὐτοῖς εἰσιτηρίου.

« Ἐν Ἀθήναις, τῇ 20 Ἰουνίου 1865.

« Ὁ Σόλλωγος

« Ἀρχιμ. Ἀλέξανδρος Λεκοῦργος. — I. N. Λεβαδέης. — Δ. Σ. Στρούμπος. — Βράϊλας Ἀρμένης. — Μ. Πετιέρης. — Α. Ρ. Ραγκαβῆς. — Δ. Ν. Βεργαδάκης. — Κ. Παπαρήγόπουλος. — Ν. Δραγοῦρης. — Ξ. Λάνδερερ. — Π. Παπαρήγόπουλος. — Γ. Γ. Παπαδόπουλος. — Α. Πάλλης. — Π. Καλλιγᾶς. — Γ. Τερτσέτης. — Ἰω. Σοῦτσος. — Σ. Κουμαρούδης.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

Ἐμπορικὴν ἐπιμελητήριον Ἀμβέρσης. — Κατάργησις τῶν τελωνείων. — Συζήτησις τῆς προτάσεως τοῦ Κ. Ζουφροά. Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. Ἐν Ἐρμουπόλει 1865.

Ἐπιστάσις καὶ ἀναλώμασι τῆς ἐν Ἐρμουπόλει ἐπὶ τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ ἐμπορίου εταιρίης μεταφράσθη καὶ ἐξεδόθη διὰ τύπου τὸ ἀνωτέρω πονηράτιον. Εἰς ἐξάγεται δὲ καὶ ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς, πρόκειται ἐν αὐτῷ περὶ τῆς καταργήσεως τῶν τελωνείων, τὴν ὁποίαν ἐπιδιώκει καὶ ἡ εταιρία. Ὁ Κ. Ζουφροά ὑπέβαλεν ἐκθεσιν δι' ἧς ζητεῖ ν' ἀποδείξῃ ὠφελιμωτάτην τὴν κατάργησιν ταύτην ὑπὸ τε τὴν πολιτικὴν, τὴν κυρίως ἐμπορικὴν, τὴν βιομηχανικὴν, τὴν νηυτικὴν καὶ αὐτὴν τὴν ἠθικὴν ἐποψίν. Ἐπειδὴ δὲ ὑπὸ τὰς αὐτάς ἐπόψεις ἐθεώρησε καὶ ἡ ἡμετέρα εταιρία, καὶ μάλιστα ὁ πρόεδρος αὐτῆς, τὸ ζήτημα, ἐπαναλαμβάνομεν μόνους τοὺς περὶ βιομηχανίας λόγους τοῦ Κ. Ζουφροά, διότι αὐτὴν καὶ ἡμεῖς ἔχομεν ἀνάγκην νὰ περιθάλψωμεν, νὰ ὑποστηρίξωμεν καὶ νὰ προάξωμεν. Ἡ βιομηχανία ἀναπτυσσομένη θέλει προσελκύσει, ὡς καὶ ἐσχάτως ἐλέγομεν, τὴν φιλοπονίαν πολλῶν ἀποβλαπόντων σήμερον εἰς δημοσίας θέσεις· καὶ τὴν μὲν κυβέρνησιν θέλει ἀπαλλάξῃ καθημερινῶν ἐνοχλήσεων, πολλάκις δὲ καὶ ἀναγκαιῶν παρεκτροπῶν, πρὸς δὲ τοὺς ἰδιώτας προμηθεύσει πόρον ζωῆς πολὺ ἀνετώτερον καὶ πολὺ πλουσιώτερον τοῦ ἐκ τῶν δημοσίων καὶ, τὸ σπουδαιότα-

τον, διαρκέστερον. Ἡ ἀνάπτυξις τῆς βιομηχανίας θέλει πρὸς τοὺς ἄλλους καταστellaί καὶ τὸ φιλοτάραχον πνεῦμα, διότι ὁ ἄπορος συνειθίζει νὰ καταφεύγῃ εἰς ἀταξίας.

Τὸ ἰσχυρότερον ἐπιχείρημα τοῦ Κ. Ζουφροά εἶναι τὸ παράδειγμα τῆς Ἑλβετίας. « Τὸ μέλλον ἐνὸς ἔθνους, λέγει, ἐγκρατεῖ εἰς τὴν ἐνέργειάν του, τὴν νοημοσύνην του. Ἡ ἀπόλυτος τοῦ ἐμπορίου ἐλευθερία δύνανται μόνη ν' ἀναπτύξῃ τὰ στοιχεῖα ταῦτα· ἡ προστασία τὰ καταπνίγει· ἡ Ἑλβετία ἄνευ προστασίας κατήρτισε τὴν βιομηχανίαν τελειοτέραν παρὰ πᾶν ἕτερον ἔθνος, ἂν καὶ οὐδὲν ὕλικόν στοιχεῖον ἐκέκτητο ἐξ ὧν θεωροῦνται ἀνγκυκλῖα πρὸς ὑποστήριξιν τῆς βιομηχανίας. Δὲν ἔχει σίδηρον, δὲν ἔχει γαιάνθρακα, δὲν ἔχει λιμένας, δὲν εἶχε σχέσεις, τὰς πρώτας ὕλας λαμβάνει μακρόθεν, καὶ ὅμως τὰ πάντα ἀντικατέστησε διὰ τῆς ἐργασίας καὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου. »

Καὶ τῶντι, ἡ Ἑλβετία οὔτε πολυάριθμος, οὔτε πολύφορος εἶναι· καὶ ὅμως διὰ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς βιομηχανίας πάντες οἱ κάτοικοι αὐτῆς κατεσκεύασαν καὶ κατασκευάζουσιν ἐκυτοῖς περιουσίαν, οὐχὶ μὲν πλούσιαν, ἀλλ' ἐπαρκῆ. Διὰ τοῦτο οἱ Ἑλβετοὶ τάσσονται μετὰ τῶν εὐδαίμονεστάτων λαῶν τῆς Εὐρώπης. Ὁ σοφὸς Σολωμὼν εὐχόμενος πρὸς Θεὸν ἔλεγε τὰ ἀξιωμακόμενα ταῦτα· « Πλοῦτον δὲ καὶ πενίαν μὴ μοι δῶς, σύνταξον δέ μοι τὰ δέοντα καὶ τὰ αὐτάρκη. » Τοῦτο γίνεται ἐν Ἑλβετίᾳ.

Ἀξιοσημείωτα εἰσὶ καὶ ὅσα προστίθουν ὁ Κ. Ζουφροά διὰ τὴν ἐκ τῶν τελωνείων ἠθικὴν βλάβην. « Τὸ τελωνεῖον, λέγει, ἐθεωρήθη ὡς ἀνάγκη, ἀλλ' ἀνάγκη ἀνάθικος· ἐνθαρρύνει τὴν ἀπάτην, γεννᾷ πρόνομια, φορολογεῖ μερίδα τοῦ ἔθνους πρὸς ὄφελος ἄλλης, ὁ ἐργάτης πρὸ πάντων, ὅστις οὐδεμίαν ἀπολαμβάνει ὠφέλειαν ἐκ τῶν τελωνικῶν ὀφισμῶν πληρόναι τὸ μεγαλύτερον μέρος. Δικταρεῖ τὸ ἐναυσμα τῶν πολιτικῶν διενέξεων, ἐτοιμάζει τοὺς πολέμους, παρεμποδίζει οὕτω τὴν πρόοδον τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τὴν γενικὴν ἠθικοποίησιν. »

Ἡ πρότασις τοῦ Κ. Ζουφροά συνεζητήθη ζωηρῶς ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, καὶ μάλιστα κατεπολεμήθη ὑπὸ τινῶν· ἀλλ' ἐπὶ τέλος ἐγένετο δεκτὴ, οὕτω πως καταρτισθεῖσα·

« Τὸ ἐμπορ. ἐπιμελητήριον ἀποφαίνεται τὴν εὐχὴν· τὰ ἐν Βελγικῇ τελωνεῖα ν' ἀρθῶσιν ἐντελῶς, διατηρουμένου τοῦ ἐπὶ τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς καὶ καταναλώσεως τέλους (accise). »

Ἡ Ἑλλάς ἐθέσπισεν ἐσχάτως νόμους θεμελιώδεις, ἐλευθερωτέρους καὶ τῶν ἀγγλικῶν, θελήσασα διὰ τούτου ν' ἀποδείξῃ ὅτι αἰσθάνεται τὴν ἐλευθερίαν καὶ σπεύδει πρὸς τὴν πρόοδον ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἔθνος· ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀρκεῖ· δὲν ἀρκεῖ ν' ἀγαποῦ-

μεν τὴν ἐλευθερίαν· πρέπει ν' ἀγκυλώμεν καὶ τοὺς τρόπους δι' ὧν παρῴσται, καὶ παρῴσμενη καθίστα εὐδαίμονας τοὺς πολῖτας. Πῶς δὲ καθίστανται εὐδαίμονες οἱ πολῖται; οὐχὶ δι' ἀπλῆς ἀντιγραφῆς ἀρθρῶν, διότι « ἀνθρώπου οὐ ποιεῖ ἡ πολιτική, » κατὰ τὸν ἐμπειρότερον τῶν φιλοσόφων, ἀλλὰ δι' ἐνέργειας, διὰ φιλοπονίας, δι' ἐνισχύσεως τῶν βιοποριστικῶν ἔργων, δι' εὐρέσεως νέων πόρων καὶ διὰ τῆς πρὸς τοὺς νόμους εὐλαθείας, τὴν ὁποίαν στηρίζει διαφερόντως ὁ πόθος τῆς ἐπιτεύξεως τῆς ἡμετέρας ἐργασίας. Ἄνευ τῆς εὐδαιμονίας ταύτης τί χρησιμεύει ἡ ἐλευθερία; Ἀνάπνευσον ὅσον θέλεις ἐλεύθερον ἀέρα· δύναται ὅμως καὶ νὰ τραπῇ τὸ σῶμά σου δι' αὐτοῦ; Ὁ Πλάτων ἡσπάζετο ὑπὲρ πάντα ἄλλον τὴν ἐλευθερίαν· ἀλλ' ἀποτροπιαζόμενος τὴν αἰσχρὰν ἐκείνην τῶν Ἀθηναίων προσέτιμα τυραννίαν. « Τυραννουμένην μοι, εἶπε, δότε τὴν πόλιν· τύραννος δ' ἔστω νέος καὶ μνήμων καὶ εὐμαθὴς καὶ ἀνδρεὺς καὶ μεγαλοπρεπὴς φύσει. . . Εἰ μέλλοι πόλις ὡς δυνατὸν ἔστι τάχιστα καὶ ἄριστα σχῆσαι πολιτείαν, ἣν λαβοῦσα εὐδαιμονέστατα διαΐξει. »

Μετὰ τὴν γενομένην λοιπὸν κατάκτησιν τῆς ἐλευθερίας, ἃς σπεύσῃ ἡ Ἑλλάς καὶ πρὸς τοὺς τρόπους τοὺς φέροντας εἰς τὴν εὐδαιμονίαν· οὐδαμῶς δὲ ἡ ἀμφιβολία ὅτι μεταξὺ τούτων τάσσεται καὶ ἡ κατάργησις τῶν δεσμῶν τῶν κωλύοντων τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐμπορίας καὶ τῶν συναλλαγῶν.

Ἐάν, ὡς φρονοῦμεν, ἐκ τῆς καταργήσεως τῶν τελωνείων ἀναπτυχθῇ ἡ βιομηχανία, ἀναπτυσσομένη δὲ προσελκύσῃ τοὺς ἀργούς καὶ κερήνας, τοὺς ὁποίους ὁ μέγας σαρὴς ὅν τινα πρὸ μικροῦ ὠνομάσαμεν, κίνδυνον μέγαν τῆς πολιτείας θεωρῶν, ἀμα δὲ καὶ θαπνηρούς εἰς αὐτήν, παρήνει τὸν νομοθέτην ν' ἀποκόπτῃ ὡς ὁ ἀγαθὸς ἱατρός τὸ περὶ τὸ σῶμα φλέγμα καὶ τὴν χολήν, τοῦτο καὶ μόνον θέλει ἴσως ἀρκέσει ν' ἀντισταθμίσῃ τὴν ἐκ τῆς καταργήσεως ἐλάττωσιν τῆς δημοσίας προσόδου.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Philarete Kérrie II.

Εἰς Ἑρμούπολιν.

Πρώτον σήμερον μενθάμω παρὰ σοῦ ὅτι τὰ ἐλάχιστα πρὸ τεσσάρων μηνῶν εἶπον ἐν ἐπιστολῇ περὶ τοῦ ὀνόματος τῆς νήσου Σύρας ἔτυχον ἐπικριτοῦ· ἀλλὰ πότε καὶ ποῦ ἐκρίθησαν δὲν λέγεις, καθὼς δὲν λέγεις καὶ ἂν ὁ ἐπικριτὴς συμφωνῇ μετ' ἐμοῦ ὡς πρὸς τὸ κύριον ζήτημα, τὸ περὶ Σύρας (*), διότι τὰ

(*) Καὶ ὁ Κ. Γ. Γ. Παπαδόπουλος γράφει Σύραν τὴν νήσον, ὡς φαίνεται καὶ ἐκ τοῦ ὑπομνήματος αὐτοῦ, οὗ τι-

λοιπὰ εἶναι δευτερεύοντα. Ἐνόμιζες, φαίνεται, ὅτι γράφεις περὶ γνωστοῦ μοι πράγματος. Ἀπαντῶ ἄρα μόνην τὴν ἐπιστολήν σου ἔχων ὑπ' ὄψιν· ἂν δὲ δὲν ἔγραψας ὀρθὰ ἐπὶ σὲ ἡ εὐθύνη.

Λέγεις ὅτι ὁ ἐπικριτὴς μὲ ψέγει ὡς παρεξηγεύσεντα τὸν Θεόκριτον. Τί παράδοξον, ἀφοῦ ἀνθρώπινον τὸ σφάλλεσθαι, καὶ ἀφοῦ διδάσκαλοι ἡμῶν ἐξώκειλαν οὐχὶ ἐπὶ τοιαῦτα εὐτελεῖ, ἀλλὰ πηλὸν ἀξιολογώτερα λάθῃ; Γερμανικώτερος ὢν ἐμοῦ θὰ ἐνθυμησῃ βεβηλῶς τὸ ἐγκωμιάστατον ἐκεῖνο τοῦ ὀνομαστοῦ τῆς Γερμανίας ἱστορικοῦ, τοῦ Σχλοσσέρου, εἰπόντος, καὶ εἰπόντος μετὰ πρώτην καὶ δευτέραν μελέτην, ὅτι τὸ περίφημον καὶ νῦν ἔτι σωζόμενον τοῦ Οὐάλεντος Ὑδραγωγείου κατεσκευάσθη μεταξὺ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Χαλκηδόνος! Δὲν θὰ ἐκησμώνησας πρὸς τούτοις ὅτι καὶ ἕτερος ἱστορικὸς, οὐδὲν ἥττον γνωστὸς, ὁ Kriegk, καί τοι ἐδασάνισεν τὸν Σχλοσσέρου, ἐπανάλαβε τὸ αὐτὸ ἀμάρτημα. Ἀλλ' ἐνθυμεῖσαι καὶ ἂν κατεγνώσθη αὐτῶν ἀμάθεια; Τοιαῦτα παραδείγματα δὲν εἶναι δύσκολον νὰ συσσωρεύσω μυρία ὅσα. Καὶ σημειωτέον ὅτι ἐγὼ δὲν ἔγραψον σύγγραμμα, μελέτην, πραγματείαν ἢ καὶ διαιρηθῆν, ἀλλ' ἐπιστολήν· γνωστὸν δὲ πῶς γράφονται αἱ ἐπιστολαί.

Ἀλλ' ἡμάρτησα τωόντι;

Ἴνα με ἐξελέγξῃ, λέγεις, ὁ ἐπικριτὴς ὡς ἐξ ἀρκείας παρεξηγήσαντα τὸν Θεόκριτον, στηρίζεται ἐπὶ δύο ἐπιχειρημάτων, ἥτοι ἐπὶ τῆς ἐξηγήσεως σχολιαστῶν καὶ ἐπὶ τῆς λέξεως μελίχλωρος. Κατὰ τοὺς σχολιαστὰς, λέγει, οἱ καλοῦντες τὴν Βομβήκην Σύραν δὲν ἐνόουν τὴν νήσον, ἀλλὰ τὴν κάτοικον τῆς Συρίας· ἐπικυρᾷ δὲ ταῦτα, προστίθεται, τὸ ἐπίθετον μελίχλωρος, σημαίνον τὴν σιτόχρον ὄψιν τῶν ἐκ Συρίας.

Ἀλλ' ἂν ὁ ἐπικριτὴς εὐπορῇ σχολιαστῶν δὲν εἶμαι καὶ ἐγὼ πάντῃ ἐνδεής· ἔχω καὶ ἐγὼ ἕνα λέγοντα τὰ ἐναντία. Ὁ Κονράδος Δίνερος ἐρμηνεύων τὸ ἐξῆς χωρίον τοῦ Θεόκριτου· « Σύραν καλέοντί τε πάντες ἰσχνάν, ἀλιόχυστον, » λέγει ταῦτα· « Syra, insula Cycladum. » (Epit. graecorum κλ. (σελ. 731.) Βλέπεις λοιπὸν ὅτι τῶν σχολιαστῶν ἡ γνώμη δὲν εἶναι πάντοτε ἀσφαλής.

Ἀλλὰ μήπως εἶναι ἀσφαλέστερον καὶ τὸ ἐκ τῆς μελίχλωρος συμπέρασμα; Ἐν πρώτοις ἀνάγκη νὰ σημειώσω ὅτι τὸ ἐπίθετον τοῦτο δὲν ἀνάγεται εἰς

νοῦς τὸ τέλος δημοσιεύεται ἐν τῇ παρόντι συλλογῇ. Ὁ Κ. Παπαδόπουλος εἶπε παρὰ τῇ ἐν Σύρῃ λατίνῃ ἐπισκόπῳ Κ. Μαρτιέλλῃ νόμισμα φέρον τὸ σύνθημα σύμβολον τῆς νήσου, αἶψα, καὶ ἐπιγραφήν καθαρῶς ἀναγνωσκομένην « Σύρα », ἥτοι Συραίων. Ἐννοεῖται ὅτι οὕτω πως σχηματιζόμενον τὸ ἑθνικὸν τοῦτο ὄνομα παράγεται ἐκ τῆς Σύρας. Καὶ ὁ Σουΐδας δὲ βεβαιῶσ' ὅτι καὶ τὸ πάλαι Σύρα ἐλέγετο.